

РЕШЕНИЕ

№ 4529

гр. София, 21.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 21.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9532** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. Я. П. против заповед № ДК-02-ЮЗР-34/11.10.2010г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) Югозападен район. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата. Заинтересованите страни (ЗС) Х. П. и [фирма], чрез управителя си Я. П., поддържат жалбата и молят за отмяна на обжалваната заповед.

След като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът в решаващия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл.215, ал.4 ЗУТ. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

При извършена проверка от длъжностни лица при РДНСК е бил съставен констативен акт (КА) № С9-490-1В/28.07.2010г., съгласно чието съдържание е установен строеж „Двуетажна жилищна сграда” в поземлен имот № 226, кв. 2, м. НПЗ „Запад Л. – подзона О.”, с административен адрес: ул. „23 декември” № 6. Като извършител и собственик на строежа е посочена ЗС [фирма]. Строежът е подробно описан в КА, като жилищна сграда, построена след премахване на друга полумасивна жилищна сграда, завършена към деня на проверката. Отбелязана е липса на строителни книжа. Същият обект е бил проверен и на 26.02.2010г. от длъжностни лица при район „В.” на Столична община, за което е съставен приложеният в преписката КА № 14 от същата

дата. В този КА обектът има аналогично описание.

Видно от нотариален акт № 181, т.IX, рег. № 24101, д. № 1579/2007г., дружеството – ЗС е дарило на жалбоподателя и ЗС Х. П. - Т. по една трета от поземления имот с построената в него сграда.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като неоспорено от страните, с изключение на констатацията, че изпълнението на първия етаж представлява заздравяване на съществуваща полумасивна сграда; при изслушването вещото лице заявява, че първият етаж не е нов, а е съществувал и е укрепен. Съдът намира, че в тази си част заключението не е в съответствие с останалите обстоятелства по делото, в т. ч. скицата към същото заключение. Видно от последната, върху съществуващи основи на стара сграда е изобразен нов тухлен зид по четирите страни на обекта, като само по една от тях, извън новия зид, е отразена стара стена в имот 226. При това хоризонтално заснемане, съдът в настоящия състав намира, че не може да се приеме съществуването на старата сграда; обратно, както е посочено в КА, това заснемане показва премахване на 3 от преди съществуващите 4 външни стени на едноетажната постройка, което налага извода, че сега съществуващата сграда е изцяло нов строеж. Същото заключение следва от изображенията на обекта, приложени към КА от 26.02.2010г., преди завършване на строежа; видно от тях, последният не се състои от отделни части с видимо различно изпълнение.

При така установените обстоятелства, налице е изпълнен строеж по смисъла на § 5, т.38 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, за които е било необходимо издаване на разрешение за строеж (РС) – чл.148, ал.1 ЗУТ във вр. с чл.147, ал.1, т.7 от същия закон. Дори да се приеме, че отчасти обектът включва в себе си елементи от предишната сграда, то в такъв случай извършеното представлява основен ремонт по определението на т.42 от § 5 ДР на ЗУТ, и за изпълнението му е било необходимо влязло в сила РС. След като не се установява, а не се и твърди съществуването на РС за процесната сграда, същата представлява незаконен строеж и съгласно чл.225, ал.1 ЗУТ подлежи на премахване. Предвид установения период на изграждане – през 2010г., за същата не е приложима хипотезата на § 16, ал.1 от Преходните разпоредби (ПР) на ЗУТ; съответно, не са приложими и разпоредбите относно хипотезите на узаконяване. Във връзка с доводите, че строежът е бил изпълнен поради наложителен основен ремонт на предишната сграда в имота, както и, че премахването му ще засегне съседната, е необходимо да се отбележи, че строителни книжа са били необходими за извършване на строителните работи независимо от състоянието на сградата. В случай, че е налице опасна такава, същата следва да бъде обезопасена чрез подходящи мерки, ограничаващи достъпа до нея, но това ѝ състояние не изключва необходимостта от одобряване на инвестиционен проект и издаване на РС за необходимите строителни работи. Възможното засягане на друга сграда налага издаването на същите книжа за укрепването ѝ при евентуалното премахване на незаконния строеж, но същото обстоятелство не е основание за незаконосъобразност на процесната заповед.

Последната е била издадена от лице, надлежно овластено за това със заповеди № РД-13-305/05.07.2010г. на началника на ДНСК, представена по делото. По изложените съображения и като извърши проверка на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и същата е в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона.
Предвид горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Я. П., с ЕГН [ЕГН], против заповед № ДК-02-ЮЗР-34/11.10.2010г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол Югозападен район.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: